

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

9nò. Hujus in terram Israël reductio, &

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Non juvat ulterius, minus ignorantia facti.
 Nam quæ sedulitas verum falsumque videndi
 Est impensa? tuas clausisti turpiter aures,
 Quominus oppressos audirent. Vade retrorsum
 Versat ubi rigidam Minos atque Æacus urnam

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ

INDUCTIO NONA,

S. MATTHÆUS CAP. 2.

Defuncto autem Herode, ecce Angelus Domini apparuit
 in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & acci-
 pe puerum & matrem ejus, & vade in terram Israël
 defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, per terribilem
 Herodis Infanticida mortem, à crudelissimo persecutore liberatus,
 & in terram Israël (factâ ab Angelo, qui Josephum
 somnis apparuit, præmonitione) à parentibus suis, eò re-
 jam dudum cupientibus, feliciter reducitur. &c.

Omne, quod adversus Divinæ legis honorem
 Hic committit homo, nunquam perdurat in
 Quem Deus in terris castigat vindice pœnâ, (cultum
 Judico felicem; sed quem post funera punit
 Ultio fera, malum est nullis effabile linguis
 Hæc, rogo, peccator, dum stas in limine crime
 Patrandi, justâ rigidâque expende staterâ.
 Est, quod delectat, modici duraminis; illud
 Quod cruciat, longo non evacuabitur ævo.
 Sunt quoque, quos Dominus scelerum gravitate co-
 Punit in hac vita rigidè, majorâque differt (actum
 Post mortem tormenta: probat pœnale tyranni
 Exemplum Herodis, quo vix manifestior ulli
 Traditur in priscis vindicta recognita fastis.
 Vix cruor infantum frameis inspersus, & uel

Fletibus aruerant orbarum lumina matrum;
 Ecce ! repentino veluti sacer ignis ab Austro
 Irruit , & valido prosternit celsa tumultu;
 Sic caput infandi sequitur vindicta Tyranni,
 Et subito tumidum Regem subvertit in ictu:
 Sanus erat , nullam metuit nec Cæsaris iram,
 Quem sibi fallaci devinxerat arte scelestus
 Vulpio , nequicquam contra luctante Senatu:
 Sed Divina manus multò robustior , ipsos
 Evertit montes , & vasta Ceraunia sternit.
 Terribili morbo , quo vix famosior ullus,
 Corripitur; per membra lues , & viscera serpit.
 Vermiculosa caro putrescit; vorat ossa , medullas,
 Cor , jecur , & stomachum vermibus; lentoque dolo-
 Corpore depasto, Stygius parat ignibus escam: (re,
 Mens furit, & trepidat divelli à corpore, grandes
 Inferni rictus distentâ fauce , videndo:
 Attamen horrendas ruit indignata sub umbras,
 Et nidore gravi manes stupefecit Averni,
 I, bibe Tartareos, teneri vice sanguinis, ignes,
 Exsaturâque gulam Stygiorum carne draconum
 Ad Superos, si posse datur, sanctosque piorum
 Infantum manes elato respice vultu.
 Nix tegit infantes; faciem lux candida vestit;
 Vulnera sunt decori, sanguis mera purpura;
 Jubila materni; suspiria, thuris odores. (fletus
 O quam dissimilis fatorum vertitur ordo!
 Te coquit Infernus bipedum nequissime! parvos,
 Quos occidisti, Regnum Cœleste coronat.
 Herodis tumulo meritos decet addere versus:
 Dirus in infantes, matrèsque patrèsque, severus,
 Antipatro natus, jacet hoc sub marmore duro
 Durior Herodes: breviter concludo: sub isto

Marmore latronum Coryphæi crura putrescunt
 Nunquam pollicitis Divorum fallimur; idem
 Mat.² Angelus accessit Josephum nocte silenti,
 19. Qui prius, ut puerum salvet fugiendo, super
 Attulerat monitum; blandoque recensuit ore
 Ecce tibi, venio Domino mandante, relatum
 Occubuisse feram, quæ depastura puellum
 Mille latrociniiis terram tremefecit Hebræam.
 Hinc licet, ut redeas in fines Israël. Uda
 Vix Aurora comas roseis eduxerat undis,
 Ille ad Virgineas sacra nuncia detulit aures,
 Et quid de reditu videatur, providus addidit
 Hic reor, ambiguan reduces trutinasse statera
 Quod sibi conducat vestigia vertere: certam
 Aliger æthereus non designaverat urbem,
 In quâ præ reliquis habitacula tuta locarent,
 Bethlehemæ stabilire domum, vix consulo, quam
 Hæc sit Jessiadum genitrix, & origo puelli; (U
 Nam res, ut quandoque solet, fortassè finis
 Regis ad auditum posset properare relatu:
 Bethlehemam rediisse suâ cum prole parentes
 De quâ tanta Magi sparsissent mira, simulque
 Progenitam variis in symbola Regia donis
 Ornassent prolem: quis tanta pericula sperne
 Quis successori fidat, natoque Tyranni
 Herodis, tantâ puerorum cæde cruenti?
 Fama quiescentem juncto carbone favillam
 Posset in immensas subito protrudere flamma
 Estis enim noti multis; nec posse veremur,
 Quæ nova Bethlehemæ Divinæ prolis in ortu
 Evenisse liquet, tantâ sub luce latere:
 Sunt manifesta nimis. Sed quod migrabitis? eo
 Nazareth est longo spatio disjuncta viarum

Urbs Hierosolymis ; vobis ibi degere tutò
 Tranquillèque licet : trahet hinc devotio sæpe
 Vos Hierosolymam, Dominòque litare monebit,
 Nemòque præsumet vestros inhibere labores
 In cultu Domini, passus numerantis, & omne
 Obsequium sibi delatum cum scènore magno
 Compensantis. Amo (licèt hæc intacta relinquat
 Fastorum series) hominum conceptibus uti, &
 Quod vero simile est, vel quod contingere pronum
 (Ut meditaturis tragicum quandoque rigorem
 Temperet utiliter metrorum grata venustas)
 Immiscere ; nihil sacris tamen addo profani.
 Ad nostros iterum profugos nunc pergo. Bienne
 Exilium passi, satagunt mœrore fugato
 Abbreviare moras ; Ægypti regna relinquunt,
 Exsuperant sabulum præruptaque saxa ; revisis
 Turribus in patriâ lætantur. Nazareth urbem
 Vix subeunt lassè, vicinia nota reversis
 Pergit in occursum, meritòque favore salutat
 Tam gratos reduces : memori sub bile recensent
 Herodis sævum facinus, paritèrque parentum,
 Prolibus occisis, luctum, mortemque Tyranni.
 Ille Tyrannorum finis solet esse : beati,
 Quòd præ tam multis, quos carnificina suorum
 Taliter afflixit, jugique dolore fatigat,
 Infontem puerum rapuistis ab ore leonis!
 Ingressis propiùs patet alma domuncula, quon-
 Angelico sancti Gabrielis clara favore ; (dam
 Evacuata quidem ; mox verò coëmpta supellex
 Nuda tegit, tandèmq; domûs cultura refloret,
 Intereà solito tempus Paschale recursu,
 Quo Solymis celebrant egressum gentis Hebrææ
 Ex Ægyptiaci Pharaonis nexibus, instat,

Hic Rhodus, hinc salta! cupiunt pia Mater, & ipsi
 Josephus festum Solymis celebrare; sed obstat
 Quod vix filiolum (quem secum ducere, nullam
 Consultum ratione putant) committere certo
 Ex consanguineis possint. Pia Virgo revolvens
 Quæ sibi præstiterat, cum nondum natus ad
 Salvator Mundi, miram bonitatem senilis (esse
 Elisabeth cognata; putat non posse puellum
 Tutius in quâquam terrarum parte locari.
 Approbat hæc Joseph: properat sacra Virgo per
 Quod concernit iter: desertam Nazareth unam (rare
 Procedunt hilares: præcurrit Jesus; omnia
 Quam fractas reparant vires, statione Joannem
 Inclamat, comitemque sibi cupit esse viarum.
 Inclinata dies lassos adducit in ædes
 Elisabeth, * quæ tota sacro succenditur igne,
 Nescia quem primo, puerum matremve salutem
 Appressit cordi pupum, fert oscula Matri.
 Hic erat insignis puerorum lucta: Joannes
 Solvere corrigiam Domini festinat, & ille
 Fertur in amplexus, & dulcia basia labris
 Imprimit; eximium solidi certamen amoris!
 Interea dapibus subservit mensa: recumbunt
 Illustres focii, placido sermone revolvunt
 Omnia

* Unde Author Sacre Poës. hac & seqq. desumpserit, utrum ex
 veteri aliqua legenda, an ex proprio sensu, non constat. Favent
 sententia huic pictura tum veteras tum nova, passim exprimentur
 Jesum & Joannem vexillum gestantem pueros, cum agnello Pas
 schali colludentes. Ceterum communior est opinio, Joannem bi
 mulum in Herodiano infanticidio à Matre fugiente neci subtra
 ctum, in deserto ex illo tempore mansisse; Elisabeth post. 40. die
 es ibi obiisse; Zachariam vero tunc capropter à Judæis occi
 sum fuisse in templo &c. qua tamen partim apocrypha traditio
 nes partim conjectura in ratione præsertim temporis incerta. Vid.
 Corn. à Lap. in Matth. 23. v. 35.

Omnia, quæ toto tolerârant tempore triftis
 Exilii; laudântque Deum pro fine malorum,
 Elifabeth remanere domi cum prolibus optat,
 Et folitâ curare fide, quæcunque requirit
 Sollicitudo piæ matris; precibusque mariti
 Se commendat. Eunt in ferum tempora noctis,
 Nec tardata regit reduces Aurora jugales.
 Tandem Sol oritur, ros exficcat ab agris,
 Cùm pergunt Solymam: Zacharias presbyter ag-
 Ducit, & orandi fociis documenta ministrat. (men
 Post horas aliquot Solymorum tecta videntur;
 Ingreditur pia turba fores, Templique recessum.
 Dum puer Ægypto latitat, vetus ille sacerdos
 Eximitur vivis Simeon; & sola superstes
 Anna revertentem miro colit ore Mariam,
 Hanc amat, hanc unam sibi vult sociare patronam.
 Cur, ait, Infantem non adduxistis in urbem?
 Nunc timor omnis abest, cessat laniena Tyranni,
 Post annum, si fata finant, adducite. Verùm
 Hæc anus insignis, dum cursus vertitur anni,
 Illustrem meritis vitam clausisse putatur.
 Ad par nobilium Veterum converte pœsin,
 Ac in sculpe sacris hos versus Musa sepulchris;
 His sub marmoreis specubus, cognosce viator,
 Ossa Prophetarum veterum Simeonis et Annæ
 Dormitant: Solymis præfens sub carne Redemptor
 Parte jubet meliore senes in pace locari:
 Hæc quoq; membra suis animab; juncta resurgent.
 Paschate transactò Zacharias presbyter urget
 Ad patrios remeare lares; præcedit, ut antè,
 Continuâtque viam solitâ pietate precando.
 Elifabeth forium custos discreta, redire
 Nunciat absentes: Pueri pro more parentes

Amplexi stringunt avidè, plauduntque, canunt
 Attolluntque manus solitas in gaudia testes. (que
 Quæstio mota quidem, sed non resoluta videtur,
 An Christus nostrâ vestitus carne severo
 Semper justitiæ monstraverit ore rigorem?
 Sunt, qui præsumunt, nunquam voluisse, gravatur
 Pondere nostrorum scelerum, tantisque futura
 Mortis imaginibus, lætari: credo, quòd ipse
 Delicias velit esse suas ex corde probatis
 Filiolis hominum se confociare. Beatum
 Sub gremio matris lætum jubet esse Joannem:
 Mandat, ut exultent celebrantes gaudia justis,
 Ergò hilares sitis pueri, colludite, quamvis
 Restet utrique gravis multorum pugna malorum
 Elisabeth Divæ matris lætata revisu,
 Mactat in obsequium tam magnis tamque coles
 Hospitibus vitulum; commiscet vina; culinam (d
 Instruit; & mensam patinis, pro posse, decorat
 Accumbuntque simul, postquam benedictio me
 Ritè peracta fuit: prolixa relatio, nempe (C
 Qualis in Æde sacrâ Solymis devotio, quantum
 Accursus populi fuerit, gratissima gratis
 Condimenta cibis tribuebat: ad ista pusilli
 Gnaviter attendunt, delectanturque relatis,
 Orantes unâ, si fortè revolvitur annus,
 Ut sibi sit licitum tantis assistere sacris.
 Flectuntur tenero Patres Matrèsque rogatu,
 Adstipulaturi votis, si congrua regnet
 Auræ temperies, & nulla pericula subsint.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ
 INDUCTIO DECIMA.

S. LUCAS CAP. 2.

Et cum factus esset annorum duodecim, ascenditibus
 Ierosolymam, secundum consuetudinem diei festi,